MAGAZIN Sportiv

30 de aruncări într-un minut

Aruncări multe (peste 30), într-un timp scurt (circa 60 de secunde), de la orice distanță, din orice poziție, fără deplasări pentru adunarea mingilor....

Cum se realizează acest interesant mijloc de antrenament individual pentru îmbunătățirea preciziei aruncărilor la coș? Printr-o aparatură instalată sub panoul de baschet, care „strînge" mingile și le restituie imediat executantului.

Realizatorul acestei interesante inovații — prof. Gh. Lăzărescu, *antrenor al echipei feminine Voința București — este convins că, datorită multiplelor avantaje create de aparat, jucătoarele sale vor nimeri coșul „cu ochii închiși". Desigur, preocuparea prof.* Lăzărescu *pentru găsirea de noi mijloace de antrenament este lăudabilă și noi sperăm — ca și el de altfel — ca în toamnă, cînd va începe noul campionat, să vedem roadele,*

Fotografia realizată de fotoreporterul nostru Tudor Chioreanu *ne-o înfățișează pe* Anca Demetrescu *executînd o aruncare la coș din lateral. O minge pleacă spre coș și alte patru își așteaptă rîndul...*

Epigramă

Duminică, Pavlovici a primit „Cupa golgheterilor" și... mustrări pentru comportarea sa nesportivă.

Pavlovici, cum s-a mai spus,
A „marcat" un gol în plus,
Însă golul — de ce oare? —
l-a avut în... comportare?

I COZMIN

LA 70 DE ANI — CRAINIC SPORTIV

Jurnalistul cehoslovac Josef Laufer a intrat nu de mult în cel de-al 40-lea an de activitate ca... reporter sportiv. După propriile sale statistici, el a comentat în acești ani nu mai puțin de 500 meciuri de hochei (specialitatea sa), ceea ce reprezintă aproximativ 1 000 de ore la microfon.

Laufer, care este acum in vîrstă de 70 ani, își amintește că recordul în materie de reportaj l-a realizat în anul 1939 — la campionatele mondiale de hochei pe gheață din Elveția — cînd a vorbit la microfon... trei ceasuri. Performanța a fost realizată datorită faptului că partida dintre Cehoslovacia și Elveția a fost prelungită — din cauza scorului egal — de 3 ori.

C. V. R.

O federație pentru... un sportiv

Se întîmplă extrem de rar ca în folosul unui singur sportiv să fie creată o... federație. Și totuși, aceasta s-a petrecut luna trecută în Principatul Monaco, unde locuiește halterofilul Battaglia. Pînă acum, el depindea de federația de haltere din Franța, întrucît în Monaco nu exista un asemenea organism. Dar Battaglia și-a anunțat intenția de a participa la Jocurile Olimpice de la Tokio, sub culorile Monaco-ului. In scopul de a-i înlesni acest lucru, a fost înființată o federație cu un număr de zece oficiali.

Hotărît lucru că, zece oficiali și un singur sportiv activ, reprezintă o proporție unică în analele sporturilor!

Ciclistul cu nr. 52!

„Micul vrăjitor" — așa cum i se mai spune televizorului — a oferit iubitorilor sportului cu pedale, în fiecare seară, imagini filmate din „Cursa Scînteii". Joi am admirat cu toții un adevărat „bis" al reportajului, retrăind timp de 20 de minute peripețiile acestei mari întreceri. Constantin Berteanu, talentatul operator de imagine al televiziunii, și-a adunat într-un „scurt metraj" toate secvențele, le-a aranjat cu multă fantezie și le-a însoțit cu un comentariu pe cît de spiritual pe atît de documentat.

Dar, ceea ce nu au avut de unde să afle telespectatorii sînt eforturile pe care le-a făcut acest entuziast tînăr pentru a le oferi lucruri interesante. L-am întîlnit culcat pe șosea (pentru a filma „lucrul" picioarelor), cocoțat pe stînci pentru a strînge pe peliculă întreaga măreție a peisajului, patrulînd cu motocicleta de la un pluton la altul, urcîndu-se în copaci sau coborînd în albia rîurilor pentru a prinde un cadru nou, interesant. Seara, la hotel Constantin Berteanu era la fel de obosit ca și cicliștii... Dar toată oboseala s-a spulberat cînd la vizionare specialiștii ciclismului l-au felicitat călduros pentru reușită. Și unul dintre ei i-a spus cu emoție în glas: **„În cursă au fost 51 de rutieri. Dumneata poți fi socotit cel de al 52-lea".**

Sfaturi pentru fotbaliștii care merg pe litoral

● Nu încercați să... driblați prescripțiile medicului. Veți fi „transferat" la... punctul sanitar.

● Nu e recomandabil să mărturisiți frizerului la ce echipă jucați. Poate că își amintește că ați înscris un gol în meciul cu Farul. Și atunci...

● Dacă vreți să beți cîte un pahar pentru fiecare gol marcat, încercați să renunțați la cîte unul pentru fiecare gol... ratat. Veți rămîne dator și pentru la anul!

● Cînd două fete, zărindu-vă, încep să-și dea coate, nu vă bucurați prea mult. S-ar putea să vă confunde cu Aurelian Andreescu.

● Nu vă exprimați părerile despre fotbal în fața vecinului de plajă. Veți auzi sigur:

— Dacă stau de vorbă cu ageamii...

I. CHIVU

ÎN PATRU rînduri

La „Cupa Metalul" de pe lacul Herăstrău s-au înregistrat multe absențe.

Poanta acestei epigrame
Ați ghicit-o, negreșit:
Unii deci, trăgeau la rame,
Alții-n schimb,
trăgeau... la fit!

Terenul de sport din comuna Vințul de Jos, regiunea Hunedoara, este plin de gropi.

Cum trec zilele de vară,
Gropile o să dispară;
Că la toamnă
— vorba aia —
O să le astupe... ploaia.

V. D. POPA

Poșta MAGAZIN

NICOLAE STELIAN, BUCUREȘTI. — 1) Ultima oară cînd orașul Craiova a avut echipă de fotbal în categoria A a fost în ediția 1946—1947. Echipa se numea F.C. Craiova. 2) **Tabela de marcaj de pe stadionul Gloria din Capitală, unde se joacă meciuri de fotbal de categoria B și meciuri de rugbi de categoria A, are dimensiuni... liliputane, așa că, practic, nu folosește decît celor aflați la cîțiva metri de ea".** Curios! Tabela este atît de mică și cînd cîștigă echipa gazdă? In cazul acesta, poate că se vor lua măsuri ca, o dată cu biletul de intrare, să se distribuie spectatorilor binocluri și telescopuri, dacă amenajarea unei tabele mai mari este o problemă nerezolvabilă!

MIHAI TIMOFTE, TULCEA. — 1) Șahistul Alexandru Günsberger are 27 de ani. El n-a fost niciodată campion al țării, dar de trei ori a ajuns să joace meciuri de baraj pentru titlu. 2) 38.

CONSTANTIN PREDA, COMUNA VIZIREȘTI. — 1) Iată răspunsul exact: Dinamo și Steaua s-au întîlnit de trei ori în cadrul „Cupei". Rezultatele: 3-2 pentru Steaua în 1952, 3-1 pentru Dinamo în 1959 și, din nou, victorie dinamovistă în 1964: 5-3. — 2) **„Unui fotbalist aflat în luptă pentru titlul de golgeter i se socotesc și golurile pe care el le-ar marca în propria poartă?".** Bineînțeles că nu. Dacă ar fi așa, aș avea și eu șanse să devin... golgheter!

GRIGORE POPESCU, PLOIEȘTI. — Ne întrebați dacă printre probele atletice în care se ține seama de tăria vîntului pentru omologarea respectivelor performanțe, se află și aruncarea suliței? Nu. Nici una din probele de aruncări nu intră în această categorie. Mirarea dv. este justificată, dar... așa e regulamentul. Cel puțin pînă în prezent! Un amănunt: recordul mondial al lui Danielsen a fost stabilit pe un vînt puternic. Și totuși a fost omologat!

PETRUS CIHODARU, IAȘI. Aveți cuvîntul în legătură cu nepublicarea unor versuri ale dv. și cu răspunsul pe care vi l-am dat în acest sens:

Nu sînt, zău, descurajat
De răspunsul ce mi-ați dat...
N-am să fac din el o „dramă",
Ci, cel mult, o... epigramă!

Așteptăm și altele, fără să fie nevoie pentru aceasta de un nou răspuns de-al nostru!

GHEORGHE DINCULESCU, COMUNA DIRSTE. — Am reținut cîteva dintre „definițiile" trimise de dv.:

ECHIPAMENTUL: Element ajutător. Pe unii îi ajută să prindă adversarii!

ARBITRII: Cavaleri... dar nu întotdeauna.

TRIBUNELE: Bănci care după meciuri devin... autostrăzi.

ION POSTAȘU
desene de N. CLAUDIU

DE TOATE

● La 84 de ani, M. Duwee, decanul călăreților belgieni, dă lecții de sărituri peste obstacole nepoatei sale în etate de... 4 ani.

● Cea mai tînără cîștigătoare din istoria „Wimbledonului" este americanca Charlotte Dodd. În 1886, cînd a cucerit proba de simplu femei, ea n-avea decît 15 ani! La bărbați recordul este deținut de Wilfried Baddeley, care avea 19 ani cînd a devenit campion la simplu. Trebuie de amintit, de asemenea, că australienii Lewis Hoad și Ken Rosewall aveau 18 ani în 1953, cînd au cucerit titlul la dublu.

● La concursul de acrobații aeriene de la Coventri, unul dintre concurenții care s-a remarcat a fost aviatoarea franceză Reine Lacoeur. Este interesant de arătat că această curajoasă sportivă este o... firimitură de om. Ea măsoară 1,48 m și cîntărește... 40 de kilograme!

● Un set disputat între perechile Mike Sangster, Bobby Wilson — Ulf Schmid, Jan Erik Lundquist s-a încheiat cu scorul de 22—20 și a durat 95 minute!

Minunea secolului XIX

Intr-un vraf de fotografii vechi, îngălbenite de vreme, printre tăieturi din ziare și reviste romînești și străine apărute cu aproape 70 de ani în urmă, am găsit figura unei remarcabile reprezentante a gimnasticii romînești: EUGENIA PETRESCU.

Cine n-a auzit pe atunci de extraordinara sportivă? Revista „Soarele" în numărul său din 25 mai 1897 scria următoarele într-un articol redacțional: „Or-cine a asistat la reprezentațiile date de domnișoara Eugenia Petrescu a rămas uimit de fenomenalele mișcări gimnastice pe care artista le-a făcut pe mîini cu o abilitate de neînchipuit".

Supranumită „minunea secolului", Eugenia Petrescu era într-adevăr o mare virtuoasă a acrobaticii, a salturilor spectaculoase la cal și la bîrnă, o încîntătoare dansatoare în exercițiile la sol pe care le executa cu ușurință uluitoare, măiestrie și grație.

Eugenia Petrescu s-a născut în anul 1875 la București, fiind fiica lui S. Petrescu, el însuși sportiv, profesor de gimnastică la liceul „Matei Basarab". Tatăl artistei fusese un elev ilustru al maestrului Gh. Moceanu, un adevărat părinte al gimnasticii în țara noastră (Moceanu este, de altfel, autorul primei lucrări de gimnastică apărută în limba romînă).

Micuța Eugenia manifesta încă de la o vîrstă fragedă un talent de gimnastă cu totul ieșit din comun. La lecții sub îndrumarea directă a tatălui său și a lui Gh. Moceanu, făcînd progrese excepționale de la o zi la alta. Micuța blondină, cu ochi albaștri, luminoși, cu o privire inteligentă, culege primii lauri la vîrsta de 10 ani. Talentul ei ca și al altor sportivi n-a fost băgat în seamă pe atunci. Nu exista o activitate organizată, așa că Eugenia Petrescu și-a canalizat aptitudinile spre scenă, spre arena circului

În 1887 ea se face cunoscută în țară prin reprezentațiile date în grădinile „Rașca", „Piramidele americane" și „Concordia" cu spectacolul „Gimnastica și teatrul" prezentate de trupa Petrescu.

Iată ce scrie ziarul „Romînia" din 13 noiembrie 1887: „Or-cine a asistat la aceste reprezentațiuni nu a putut să nu fie mișcat pînă în suflet și să nu admire cu mîndrie progresul imens ce au făcut elevii maiștrilor atleți Moceanu și Velescu în arta gimnasticei și a danțului naționalu, care au ajuns la culmea superiorității. Pe cînd mai 'nainte noi admiram pe străini, astă-di am ajuns a fi admirați de denșii, dându-le probe pipăite de ce póte și cât póte Românul cînd vrea și când are ocasiunea și instrucțiunea necesară".

Faima Eugeniei Petrescu trece hotarele țării. Teatrele și sălile de sport din străinătate se bat pentru a obține angajamentul artistei romîne. Ea întreprinde lungi turnee în străinătate pe un itinerar care a cuprins: Londra, Paris, Viena, Berlin, Roma, Petersburg, Bruxelles, Madrid, Boston, Philadelphia, Baltimore. Pretutindeni ea a dus faima țării sale, a dezvăluit talentul poporului romîn, admirată, aplaudată, sărbătorită. În Europa și America, Eugenia Petrescu a fost distinsă pentru evoluțiile ei uimitoare, pentru înalta sa măiestrie, cu 16 medalii de aur, artist[illegible] sportive. Presa [illegible] pe cele două mari continente s-a întrecut în elogii la adresa sportivei romînce apreciind-o drept cea mai [illegible] gimnastă, echilibristă [illegible] a timpului — [illegible]NUNEA SECOLUL[illegible]".

Un afiș tipărit la Baltimore

Faimoasa artistă, care a purtat peste mări și țări faima artei romînești, a murit la Techir ghiol în 1925, la vîrsta de numai 50 de ani.

V. GRADINARU
V. CHIOSE